

Corrie Ten Boom

Jézus nevének ereje

Tartalomjegyzék:

A nagy harc.....	1
A jóslatás (jóslás) bűne.....	3
Harc a sötétség hatalma ellen	4
Álljatok ellen az ördögnek! Miénk a győzelem!	5
Több, mint lélektan.....	6
Démoni (le)terheltség, démoni megszállottság.....	7
A Szellem kardja, Isten igéje	9
A varázslás.....	10
A tudatlanság veszélyes.....	10
Jézus vérenek hatalma	10
Jóslás varázsszerekkel	11
Jézus nevének ereje	11
Bumeráng.....	12
Nem kell reklám	13
Túl sok a kávé és a kalács.....	13

A nagy harc

A háború folyamán a börtönökben (ravensbrücki koncentrációs tábor) és később, amikor a világ különböző részein jártam, sok harcban kellett megállnom. Nem test és vér elleni harc volt ez, hanem láthatatlan szellemekkel, a Gonosz főhadiszállásának kiküldötteivel álltam szemben (Ef. 6,12). És olyan sok embert találtam – még Isten szolgálói között is – akik nem ismerik fel a sötétség őket körül vevő hatalmait, az ördögöt és a démonokat, és nem tudják, hogyan kell velük szembenézniük. Ezért határoztam el egy misszionárius barátom kérésére, hogy ezen a területen szerzett tapasztalataimat leírom, hogy másoknak is segítségül lehessen.

Valamelyik ország misszionáriusairól kértek tőlem véleményt. Azt feleltem: „Mindent odaadtak, de nem vettek el mindent. Feláldozták hazájukat, idejüket, pénzüket, kényelmüket és még ennél is többet, de nem vették át mindazt a gazdagságot, amit a Szentírás Isten ígéretei kimeríthetetlen kincstárának a teljességéből kínál fel nekünk. Sokan nem ismerik a két felbecsülhetetlen fegyvert: A Bárány vérében rejlő szabadító és győztes erőt, és azt a jogot, ami minden megváltotté: igénybe veheti Jézus csodálatos nevének erejét.”

Penn-Lewisné azt mondja: „A pogányok ismerik a gonosz szellemek létezését, de a misszionáriusok csak babonának és tudatlanságnak bélyegzik. Pedig a tudatlanság éppen a misszionáriusokat vakította meg,

úgyhogy éppen a sötétség hatalmai miatt nem látják az Írásnak azokat a kijelentéseit, amelyek a sátáni hatalmakra vonatkoznak.”

Fel kell ismernünk az ellenséget, hogy legyőzhessük. De őrizkedjünk azoktól a hibáktól, amelyeket C. S. Lewis „Szolgálati utasítás egy alördög számára” c. könyvében leír. Ezt mondja: „Az ördögre vonatkozóan a mi generációnk két súlyos, habár ellentétes tévedésbe eshetik. Az egyik az, hogy nem hisz a létezésében, a másik az, hogy hisz, de egészségtelenül érdeklődik iránta! Maga az Ördög egyformán örül mindkét tévedésnek és ugyanolyan élvezetet jelent neki, akár olyanokkal áll szemben, aki nem hiszi, hogy ő van, akár szellemidézővel vagy ráolvasóval.”

Nekünk jó vezetőnk van: a Biblia, Isten Igéje! Benne nemcsak a Sátán és a démonok felől kapjuk meg a szükséges felvilágosítást, hanem a fegyverzetéről is, amelyre ebben a harcban szükségünk van ahhoz, hogy Jézus Krisztus által felettebb győztesek lehessünk.

Ne felejtjük el: Isten elvárja tőlünk, hogy győzzünk a sötétség hatalmai felett. Nemcsak azért, hogy más lelkek is megszabaduljanak a Sátán bilincseiből (bár ez nagyon fontos, Ézs. 49,24-25), hanem az Úr dicsőségéért, hogy nyilvánvalóvá lehessen az Ő diadala és győzelme ellenségei felett, — hiszen az ő keresztje a sötétségnek minden hatalmát és erejét lefegyverezte és őket nyilvánosan kipellengérezte (meg)hurcolta. (Kol. 2,15). Most azonban meg kell ismerniük az Úr győzelmét és Isten sokféle bölcsességét a földi egyház által a láthatatlan hatalmaknak a mennyben. (Ef. 3,10). Rajtunk és általunk kell nyilvánvalóvá lennie, hogy élő Urunk van, azáltal, hogy a mi életünkben ugyanaz a hatalmas erő munkálkodik: „Ez az erő hatott Krisztusban, mikor Isten őt a halottak közül feltámasztotta, a mennyekben jobbjára ültette, minden fejedelemség, fennhatóság, hatalom, uraság és minden név fölé, melyet nemcsak ebben a korban, hanem az elkövetkezőben is neveznek, és amikor mindent lába alá rendelt, és amikor messze mindenek fölé őt adta fejül az eklézsiának, mely az ő teste, amely telítve van azzal, aki mindenben mindent kitölt.” (Ef. 1,20-23).

Avégett lett láthatóvá Isten Fia, hogy lebontsa (lerombolja) a vádló munkáit. (1Ján. 3,8).

Nézzük hát meg először is azt, hogy mit mond a Biblia a sötétség hatalmairól.

Az ördögöt, azaz a sátánt személyként mutatja be, mégpedig olyannak, aki Istennel és az Ő munkájával ellentétesen dolgozik. (1Móz. 3,1; Róma 15,22). Ő „e világ(korszak) istene”, aki megvakítja az emberek értelmét Isten igéjének igazságával szemben (2Kor. 4,4; Ef. 2,2). Mivel fellázadt Isten ellen, a mennyből letaszított, ő okozta az ember bukását a paradicsomban. Jézus a hazugság atyjának, hazugnak, gyilkosnak nevezi. (Ján. 8,44) Sokszor világosság angyalaként dolgozik, (2Kor. 11,14), a kiválasztottak pusztulására törekszik. (1Pét. 5,8). Isten azonban megátkozta. Jézus legyőzte a golgotai kereszten (I. Ján. 3,8) feltámadása által. A sátán végre is kárhozatra és pusztulásra jut. (Jel. 20).

A Sátánon kívül különféle démonok is vannak. Az embereket a legkülönbözőbb módon gyötrik. (Máté 12,22; 17,15-18, Luk. 13,16). Megpróbálják elhitetni (félrevezetni) a választottakat is, (Máté 24,24), az embereket megterhelik, vagy üldözik, sőt birtokukba is vehetik. (Csel. 10,38). Ismerik Jézust és az ő hatalmát és reszketnek. (Máté 8,29, Csel. 19,15, Jak. 2,19). Ezeknek – akár csak a sátánnak is – a pokol a végső helyük.

Másrészt figyeljünk meg néhány íráshelyet arra vonatkozóan, hogyan kell ezekkel a hatalmakkal szemben állást foglalnunk. Nagyon fontos világosan látnunk, hogy a mi helyzetünk Krisztusban van: „felül minden fejedelemségen, fennhatóságon, hatalmon, uraságon és minden néven...” (Ef. 1,21). Parancsot kaptunk arra, hogy álljunk ellene az ördögnek (Jak. 4,7) Isten teljes fegyverzetében, (Ef. 6,13-18), Jézus Krisztus vére által (Jel. 12,11), hitben megerősödve, (1Pét. 5,9), imádsággal és böjtöléssel. (Mt. 17,21).

Jézus kiűzte a démonokat (Mt. 12) és tanítványainak is megparancsolja, sőt elvárja tőlük, hogy ugyanazt tegyék. (V.ö. Luk. 9 és 10. Mt. 28,20). A Csel. könyvéből megtudjuk, hogyan alkalmazták a tanítványok a nekik adott teljhatalmat; kiűzték a démonokat és megdicsőítették vele Jézus nevét. Gondoljuk meg, hogy Isten Igéje örökre érvényes és hogy parancsai nekünk ugyanazt jelentik, mint 2000 évvel ezelőtt a tanítványoknak! Aki hitben ezeknek megfelelően cselekszik, az ugyanúgy megtapasztalja Isten mindenható erejét. Igen, Jézus megmondta: „Az én nevemben démonokat űznek!” (Mt. 16,17).

„...legyetek erősek az Úrral való közösségben az ő hatalmas erejében! Öltözzétek fel Istennek teljes fegyverzetét, hogy megállhassatok az ördög minden ravasz támadásával szemben! Mert nem az a tulajdonképpeni harcunk, mikor saját testünk és vérünk ellen küzdünk, hanem amikor felsőbb hatalmak és erők ellen, a sötétség uralkodói ellen, és a gonoszság szellemei ellen tusakodunk, akik a magasságban vannak. Ezért vegyétek fel Istennek teljes fegyverzetét, hogy a gonosz napon ellenállhassatok és győztesként

tarthassátok meg harcmezőtöket. Legyetek hát készen a küzdelemre: derekatokat övezzétek körül igazsággal: vegyétek fel a megigazultság páncélját, kössétek sarutokat erősen lábatokra az üdv és békeüzenet hirdetésének készségével; legyen nálatok minden helyzetben a hit pajzsa, amivel a gonosznak minden tüzes nyilat ártalmatlanná tehetitek! Végül vegyétek fel az üdvösség sisakját és a Szellem kardját, azaz Isten beszédét! Mindemellett minden időben imádkozzatok a Szent Szellem által! Legyetek éberek nagy kitartással és igazán könyörögjétek minden szentekért...” (Ef. 6,10-18, Bruns-féle német ford. alapján).

Több, mint száz évvel ezelőtt Blumhardt lelkésznek Möttlingenben kemény harca volt a sötétség hatalmaival. Egyik hívő gyülekezeti tagja, Dittus Adél, démonok uralma alá került. Olyan küzdelem kezdődött, amely csak 18 hónap múlva ért véget győzelemmel, amikor az utolsó démon is elhagyta a leányt. Hangos szóval, úgy hogy az egész faluban hallható volt, kiáltotta: „Jézus győzött!” Ezután Isten gazdag áldást árasztott Möttlingenre. A kicsi helység középponttá lett, ahol sok hívő keresztyén részesült a gyógyítás és démonűzés ajándékában. (V.ö. I. Kor. 12,28).

Blumhardt halálos ágyán próféta látással mondta: „ötven év múlva Isten Möttlingenben olyan embert teremt, akinek nagyobb adományai lesznek, mint nekem és általa nagyobb dolgok történnek majd, mint az én időmben!” Ez be is következett, amikor Sanger apó elkezdte munkáját és megnyitotta a „Bárkát”, azt az otthont, ahol sok ember kapott lelki segítséget, sok beteg meggyógyult és sokan szabadultak meg démoni befolyás alól. Két nővérem évente elment Möttlingenbe. Sok mindent beszéltek el arról, amit ott hallottak és tanultak. Így hát nem voltam teljesen felkészületlen, amikor a sötétség hatalmaival érintkezésbe kerültem.

Most saját élményeim alapján szeretném elmondani, hogyan tapasztaltam meg a Bárány vérében rejlő csodálatos erőt, azt a győztes teljhatalmat, ami Jézus nevében a miénk lett és ígéreteinek hitelreméltó voltát. Néhány dolgot már leírtam a „Mégis”, a „Sok kérdés - Egy felelet!” és a „Halló testvér” c. könyveimben. Ezekből is idézek részleteket, amelyek témánkhoz tartoznak.

Jósoltatás bűne (V. Móz. 18,10-13)

A háború után Németországban sok családot kínzott a bizonytalanság az eltűnt katonák sorsa miatt. Vajon fogolytáborokban vannak, vagy elesetek a harcok során? A hozzátartozóknak sok szenvedést jelentett ez a bizonytalanság. Sokan mentek el jósokhoz, hogy megtudjanak valamit eltűnt szeretteik felől. Nem tudom, mennyiben kaptak igaz felvilágosítást ott, de azt tudom: sokan jöttek utána hozzám és arról panaszkodtak, hogy azóta a szívükben állandó sötétség van és valami arra szorongatja őket, hogy öngyilkosok legyenek. Ez a tünet mindig biztos jele a démoni befolyásnak!

Isten gyermekének nem kell sötétségben maradnia. Azt mondja Jézus: „Én vagyok a világ világossága, aki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága. (Ján. 8,12).

Miután a magánbeszélgetések során gyakran mondtak el ilyesmit, elhatároztam, hogy nyíltam állást foglallok az okkultizmus bűnével szemben. Minden előadás-sorozatban beszéltem egyszer erről a témáról. Rendszerint felolvastam V. Móz. 18,10-13-at és megmutattam, hogy Isten szemében ezek a bűnök utálatosságok, mivel az ő hatalmában való bizalom helyett az ellenséghez fordulnak segítségért. Nagyszerű, hogy erre a súlyos problémára is van felelet a Bibliában! Jézus azért jött, hogy az ördög munkáit lerontsa. A fejedelemségeket és fennhatóságokat lefegyverezte, őket nyilvánosan kipellengérezte és ezzel diadalmenetben meghurcolta a kereszt által (Kol. 2,15).

És mint ahogy Elizeus II. Kir. 6,5-6 szerint azt a prófétatanítványt, aki elvesztette baltáját visszaküldte arra a helyre, ahol az a vízbe esett és ez előfeltétele volt a csodának, hogy a baltát kiemelhették a vízből, - úgy mondtam az embereknek: menjenek vissza az életükben addig a pontig, ahol valamilyen konkrét bűnnel megnyitották szívüket a démonok befolyásának. Én pedig kérem az Úr Jézust, hogy csukja be az ajtót ott, ahol ők kinyitották.

Először arról kell meggyőzni az embereket, hogy vétkeztek. V.Móz. 18,10-13 világosan mutatja ezt. Továbbá szükséges, hogy a bűnt beismerjék és világosságra hozzák. Akkor a megtisztulásra vonatkozó drága ígéreteket is igénybe vehetik. (1. Ján. 1,7-9). Hány embert láttam azonnal megszabadulni, amint engedelmességet tettek az igének!

Egy korábbi könyvemben („Sok kérdés - Egy felelet!”) írtam Mayról, erről az intelligens fiatal angol leányról, aki elmondta, mennyire vágyódik a szíve békesség után. Valahányszor azonban el akarja határozni, hogy Jézust befogadja, valami mindig visszatartja ettől a lépéstől. Azt mondtam neki: „Hallgass ide, May! Gondold végig életed eseményeit és mondd meg nekem, voltál-e valaha jósnőnél? Tudod-e, hogy ha ilyet

tettél, akkor ennek az átka alá kerültél és ezzel bezárult az út előtted Isten felé? Igen, még a megtérés útja is! Az ilyen varázslat bilincsbe verheti az embert, még ha pl. csak magnetizőrrel kezeltette is magát valaki. A hamis oldalra kerülnek vele és ez nagy veszélyt jelenthet”.

May hitetlenül nevetett. – Valóban ráálltam néhány évvel ezelőtt, hogy elvigyének egy jósnőhöz, - mondta – de nem hittem benne. Csak tréfából csináltam. Utána mindannyian neveltünk rajta. Tökéletesen el is felejtettem, de most, hogy megkérdezte, pontosan visszaemlékszem rá. Ez azonban biztos, hogy nem ártott nekem, mert a legkevésbé sem hittem benne.

- May, - feleltem, - képzeld el, hogy háború van és te mint katona egy bizonyos terület felkutatása közben az ellenség területére tévedsz és a kezükbe esel. Gondolod, hogy használ neked, ha azt mondd: „Bocsánat, nem volt szándékom ide jönni, csak tévedésből történt. Az ellenség területén az ellenség hatalmában vagy. Ha nem tudtad is, egy démon megragadta a szívedet és életed most ígézte alatt áll. Valahányszor meg akarsz térni, közbelép. Nem tudod, mit jelent ez, és épp ezért különösen is veszélyes. Pál apostol Ef. 6,12-ben mondja: „Nem hús(test) és vér ellen van nekünk tusakodásunk, hanem fejedelemségek és hatalmasságok ellen!...”

May arcáról eltűnt a vidám gondtalanság. Félelem tükrözött rajta.

- Nem azért mondom ezt, hogy megfélemlítsek May. Ha ennél többet nem tudnék mondani, jobb lett volna hallgatnom. De a győzelemre vezető első lépés ez, hogy kiismerjük az ellenség hadállását. És az a csodálatos akkor, hogy Jézus győz! Ő sokkal erősebb, mint a pokol összes hatalma. És most ott kell becsuknod az ajtót, ahol kinyitottad. Gondolj néhány bibliai igére, amelyek a megbocsátásról beszélnek.

May egy pillanatig gondolkozott, aztán azt mondta: „...aki által a megváltás és a vétkek bocsánata is birtokunkká lett. (Kol. 1,14).

És most kérd az Úr Jézust, menjen veled vissza addig a pillanatig, amikor ezt a bűnt elkövetted. Valld be neki, kérd a bocsánatát és adj hálát érte, mert az az ige, amit most mondtál, igaz. Így bezárul az ajtó és te megszabadulsz. Nem vagy többé a démon hatalma alatt. - Egyszer arra is alkalmat adott az Úr, hogy jósnőnek mutassam meg az üdvösség útját. Egész nap „ajtókat csukott, majd újra hozzám jött és azt mondta: - Most boldogabb vagyok, de tudom, hogy még vannak bűneim, amelyeket elfelejtettem. Nem vagyok még teljesen szabad. - Akkor ezt is mondd meg az Úr Jézusnak ugyanúgy, mint ahogyan most nekem megmondtad és köszönd meg, hogy megbocsátott, - feleltem. Két nappal később újra eljött: - Ma reggel énekelve ébredtem. Egészen szabad vagyok. - Tele volt hálával és dicsérettel Isten iránt. - Meg akarod-e ezt tenni te is, May? Tudom, hogy győzni fogsz. Harcold meg az út utolsó szakaszát nélkülem.

Egyedül hagytam és visszamentem az összejövétel helyére. Kint a tengeren vihar zúgott. A hullámok a szirteknek csapódva törtek meg. Nagyszerű volt a látvány. A part közelében meredek szikla emelkedett ki a vízből. Olyan volt, mintha két hatalom harcolna egymással. A szikla mozdíthatatlanul állt a hullámok közepette. - Utolsó este megkérdezte a konferencia vezetője, hogy elmondaná-e valaki, mit tanult és tapasztalt meg ezekben a napokban. May felállt: - Megtanultam és megtapasztaltam, hogy Jézus a győztes.

Piszkos, rendetlen kicsi konyhában beteg asszony ült. Alig volt hely zsámolyom számára. Szerettem volna nyugodtan beszélgetni vele, mert már kétszer volt jósnőnél és az elhitette vele, hogy gyógyító erővel rendelkezik. Megmondtam az asszonynak, milyen nagy bűn ez Isten szemében. Azt jelenti, hogy elfutunk Istentől és az ördöghöz fordulunk segítségért. Ezért nevezi Isten ezt a bűnt utálatosnak.

Nagy részvét szállt a szívembe az asszony iránt. Beszéltem neki Isten vágyódó atyai szívéről. Ő annyira szeret minket, hogy Jézus Krisztusban szeretetének egész óceánját ajánlja fel nekünk. Ezért veszi olyan szigorúan, ha az ellenségél keresünk segítséget.

Észrevettem, hogy most figyelmesen hallgatott. Amikor komolyan intetten őt, akkor védekezett és ellenállt. Most, amikor örömmel beszéltem Isten nagy szeretetéről, feszülten figyelt. Elolvastam neki, mit mondott Jézus: „Jöjjetek hozzám mind, akik elfáradtatok és teher alatt éltek. Én nyugalmat adok nektek.” (Mt. 11,28). Mielőtt elmenten, imádkozott és bocsánatot kért azért, hogy a jósnőhöz ment. Utána megtapasztalta Istent a nagy gazdagságért, amit ő is kapott Jézus Krisztusban.

Harc a sötétség hatalma ellen

Jézus azért jött, hogy az ördög munkáit lerontsa. A Biblia mondja: „legyőzték őt a Bárány vérével s tanúságtételük szavával, és azzal, hogy lelküket nem szerették halálig.” (Jel. 12,11). Miénk a győzelem a

Bárány vére és Jézus nevééről való bizonyágtétel által. „Többen vannak, akik velünk vannak, mint akik velük.” Nem kell sötétségben maradnunk. Jézus mondja: Én vagyok a világ világossága, senki sem maradhat a sötétségben, aki énbennem hisz hanem övé lesz az életnek világossága. (Ján. 8,12). Miénk az ő nevének teljhatalma.

Milyen nagy lett az örömöm, hogy szabad volt az Úr Jézus nagyszerű győzelmének hírére a sötétségbe vinnem! De valahányszor varázslási bűnökkel terhelték és megkötözötték számára vittem ezt az üzenetet, mindig olyan fáradt lettem, hogy alig bírtam az ágyamig vánszorogni. Szívem rendszertelenül dobogott, betegnek éreztem magam.

Egy este hosszú beszélgetésem volt mennyei Atyámmal. - így nem tudom folytatni Uram. Miért vigyem én ezt a hírt, miért kell éppen nekem szembeszállnom ezzel a bűnnel? Olyan sok hűséges szolgád egyáltalán nem is említi. Talán még egy-két hónap, aztán vége a szívemnek.

Utána elővettem a herrnhuti Losungot és ezt az ígét olvastam benne: „Ne félj, hanem szólj és ne hallgass. Mert én veled vagyok és senki sem támad reád, hogy néked ártson.” (Csel. 18,9-10). Rövid vers is volt utána: „Ha a pokol mind hadba száll, ellenünk támad, Jézus marad a Sziklaszál, vesztére sátánnak.”

Öröm töltötte be szívemet. Ez Isten felelete! Így imádkoztam: „Uram, engedelmeskedni akarok. Nem akarok félni és hallgatni. De kezemet erre az ígéretre teszem és úgy kérlek: őrizz meg engem véreddel, hogy a démonok ne érinthessenek.

Ebben a pillanatban változást éreztem a szívemben: rendszeresen kezdett verni. Tudtam, hogy meggyógyultam. Azóta ahányszor csak az ördögi bűnökről beszéltem, utána is olyan jól éreztem magam, mint előtte. Jézus a győztes! A démonoktól való félelem maguktól a démonoktól származik. De nincs mit félnünk. Többen vannak velünk és erősebbek, mint akik ellenünk! Krisztussal együtt Istenben elrejtve: micsoda menedékhely! A nagy főpap és egész angyalserege a mi oldalunkon áll.

Álljatok ellene az ördögnek! Miénk a győzelem!

Németország egyik kis városában egyetemi hallgatók csoportja hétfői találkozót tervezett. Tízen voltak hívők és mindegyik hozott magával egy távolállót is. Bár én beszéltem hozzájuk, éreztem, hogy közösségben vagyunk a szolgálatban ezzel a tízzel. Az összejövetelek közötti időben sokat imádkoztunk, gondolatainkat kicserélve beszélgettünk és mire elérkezett a vasárnap este, nyolc hallgató személyes Megváltójának fogadta el az Úr Jézust.

Trudi orvostan-hallgató volt. Az egyik estén, szobámba jött velem, amikor is fáradtan, de hálásan éppen oda indultam.

- Corrie, köszönök neked mindent, amit Jancsiért tettél. Ő a jegyesem. Ma megújult. Azelőtt olyan sötét volt és most igazán boldog!

- Igen, milyen öröm ez Trudi! Adjunk hálát az Úrnak, mert ő tette ezt. Én csak vessző vagyok a szőlőtőkén, áldásainak a csatornája. De mond csak, mi van teveled?

- Nem azért jöttem, hogy magamról beszéljek: csak Jancsi miatt.

- Ahogy akard; akkor beszéljünk arról a nagy változásról, amit Jancsi átélt, mikor Isten a sötétségből az ő csodálatos világosságra hozta ki őt.

Most hirtelen szembenéztem Trudival és a benne lévő démonokhoz fordultam. Megparancsoltam nekik Jézus nevében, hogy hagyják el Trudit és térjenek vissza a mélységbe, ahová tartoznak.

Azonnal láttam a nagy változást Trudi arcán. Csodálkozva kérdezte:

- Számomra is van reménység? Térdre borult és felkiáltott: - Szabad vagyok, hálát adok neked, Uram, szabad vagyok!

Mély örömmel dicsőítette az Urat. Aztán beismerte, hogy a következő napon öngyilkos akart lenni. Amint a szemébe néztem, láttam, hogy teljesen még nem lett szabadabbá, de mégis sok hálaadással távozott a szobámból. Reszkettek a lábaim. Semmit sem tudtam erről a leányról és az egész úgy ment végbe, mintha rajtam kívül, tőlem függetlenül történt volna. Micsoda győzelem! Noha már késő volt, mégis lementem,

hogy keressek valakit, akivel imádkozhatok. Az összejöveteli helyiségben a hívő diákokat térdén állva találtam.

- Azért jöttem, hogy megmondjam nektek: Trudi megszabadult.

- Tudjuk!

- Tudjátok? Ki mondta?

- Tudtuk, hogy démonok befolyása alatt állt. Amikor láttuk szobád felé indulni, letérdeltünk és kértük az Urat, használjon fel téged arra, hogy megszabaduljon. Közben hirtelen hálaadássá változtak az imádságaink és tudtuk, hogy megszabadult.

- Még nem teljesen szabad, imádkozzatok tovább érte, míg tökéletesen felszabadul.

Három nappal később azon az egyetemen szolgáltam, ahol Trudi tanult, de ő elrejtőzött a többiek mögé. Kértek, hogy beszéljek vele, de nem kaptam rá megbízatást az Úrtól.

Egy héttel később ő keresett fel abban a városban, ahol éppen akkor dolgoztam és Isten ekkor felhasznált arra, hogy befejezzem a munkát, amit Ő elkezdett benne. Tudatában vagyok, hogy nincs külön adományom démonok kiűzésére, de szükség esetén, ha az Úr megbíz, igénybe kell vennünk a Márk 16,17 ígését: „Az én nevemben démonokat űznek!”

Több mint lélektan

A pszichológia hasznos, sőt szükséges, de nem elég. Visszaemlékszem egy német lelkésszel folytatott beszélgetésemre. Komoly munkát jelentő, nehéz lelki beszélgetések idején történt. Hat ember panaszkolt el nagy belső sötétségét és vallotta meg öngyilkossági gondolatait. Némelyiken segíthettem, de nem valamennyin.

- Nem állhatna mellém? kérdeztem a lelkésztől. - Ilyen esetekben sokat jelent az együttműködés. Míg az egyik imádkozik, addig a másik kiűzi a démonokat. - A lelkész feleletképpen a tudatalatti részünk védekező mechanizmusáról tartott előadást. Ez nem volt segítség nekem! Milyen veszélyes, ha nagy problémákat kis feleletekkel akarunk megoldani!

Megkérdezték egy teológiai professzortól: - Megtanítja - e hallgatóit arra, hogyan űzzék ki a démonokat?

- Aligha, mondta, ezt én magam sem tudom.

- És mégis ki meri küldeni hallgatóit a falvakba és városokba, amelyek teli vannak varázslással! Azt hiszi, hogy a Genesisnek a Jáhvista és Elohisták írásokkal kapcsolatos „ismeretei” segítenek majd nekik harcukban a démonok ellen, akik ma olyan sok embert tartanak megszállva?

Bibra Ottó is rámutat új könyvében a mai egyházak és közösségek életének erre a beteg pontjára. Mind a tanítás, mind a gyakorlat vonalán. Külön fejezetben beszél a démonok kiűzéséről és ezt írja: „Maga az Úr bízta meg tanítványait teljhatalommal minden démon felett. (Luk. 9,1, Mt. 10,1.), megparancsolta, hogy űzzék ki a démonokat (Mt. 10,8) és azonkívül határozott biztosítékot adott nekik útravalóul: „Az én nevemben (a hívők) démonokat űznek. (Mk. 16,17). Kik vagyunk mi, hogy Urunknak ezeket a világos szavait egyszerűen a földre ejthetnénk - csak azért, mert nekünk kényelmetlenek, vagy éppen vádolnak minket? - Hány megszállott futkos körülöttünk, mennyi ördögtől gonoszul gyötrött lélek emésztődik intézetekben - segítség és reménység nélkül, - csak azért, mert az Úr gyülekezete elmulasztja velük kapcsolatos tulajdonképpen megbízatását és elvesztette isteni teljhatalmát! Így rejtve marad a mi Urunk Jézus győzelme. Nevének ereje nem hathat, erős karja megbénult és uralmának kiterjedése megrekedt, - mert az evangélium elhívott szolgálói már nem teljesítik Urunk parancsát és hitetlenségükkel útjában állnak! Egyszerűen nem lehet és szabad tovább is félretennünk Urunk parancsát a démonok kiűzésére. Nem lehet és szabad csendes elhallgatással továbbra is semmibe vennünk azt! Jézus nevében teljhatalommal szembe szállni a démonokkal nem valami mellékes, vagy alárendelt ügy, hanem megbízásunk és teljhatalmunk lényeges része, mint ahogyan Urunk életében is felettből döntő dolog volt. Egyáltalában mit akarunk kezdeni és végezni e teljhatalom nélkül a démonoktól ma annyira megterhelt időben és világon? Megvert emberek vagyunk még, mielőtt a harcot megkezdénénk! Legfőbb ideje, hogy megalázkodjunk az alatt, mennyire nem miénk ez a teljhatalom, sőt hogy komolyan, még nem is kerestük és kértük. Sokan várnak arra, hogy megszabaduljanak démonaiktól. Ugyan kicsoda szabadítja meg őket, ha nem Jézus követői? Talán a varázslók?

Sokszor elhívják őket és csinálnak is valamit, hogy utána még gonoszabb démonok vegyék át az uralmat. Miként történjék meg a szabadulás, ha nem Jézus nevének ereje által? Az Úr egész munkálkodása során olyan lényegesnek tartotta a démonok kiűzését, hogy elmondhatta: „Ha pedig Isten Szellemével űzők ki ördögi szellemeket, akkor hát eljött már hozzátok az Isten királysága!” (Mt. 12,28). Tehát éppen a démonok elmeneküléséből lehetett felismerni, hogy elkezdődött Isten királysága. Ha ezt az igazságot mai helyzetünkre vonatkoztatjuk, akkor ez csak azt jelentheti, hogy az Úr nekünk is mondja: „Ha semmit sem tudtok kezdeni a démonokkal szemben, akkor ne képzeljétek be magatoknak, hogy „építitek” Isten országát, holott közben az ellenség uralma még töretlenül érvényben van. Bárcsak beláthatnánk, mielőtt a világ gúnyosan szemünkre veti, mennyire nevetségessé tesszük magunkat a látható és láthatatlan világ előtt és milyen hatástalan marad igehirdetésünk, ha minden kegyes munkálkodásunk mellett hiányzik belőlünk ez a teljhatalom. Semmiként sem szabad tovább visszatartanunk a démonoktól győtrött és megszállott lelkektől azt a szabadító és győzelmes erőt, amelyre szükségünk van, és amely egyedül Jézus neve által és az ő teljhatalommal felruházott szolgálói keresztül munkálkodhat.

Démoni terheltség, démoni megszállottság

Vannak lelki betegségek, amelyek alatt szenvednek az emberek, s amelyekkel más könyvekben foglalkoznak. Én csak arról a befolyásról szeretnék írni, amit a démonok gyakorolnak emberekre. Flöring E. orvosnő írja le tapasztalatát ezen a területen: „Különbséget kell tennünk démoni terheltség” és „démoni megszállottság” között. Ez a különbség többé-kevésbé attól függ, hogy ezek a démoni erők milyen mértékben tartják befolyásuk alatt, vagy szállták meg az illető embert és maradnak ott benne, vagy jönnek és mennek és csak bizonyos periódusokban jelentkeznek, közben pedig egészen szabadnak és normálisnak látszik az ember. A démonok számától és macacosságától függően különbözők a tünetek a megszállott emberen. Csak időnként abnormális magatartástól vagy abnormális érzésektől (pl. sajátságos hangok vagy gondolatok; ösztönzés a gyilkosságra vagy öngyilkosságra, - vagy különböző formájú visszatérő félelmek) egészen a tartósan állandó démoni jellegű kifejezési formáig, mint amilyen pl. Jézus nevének gyalázása, átkozódás, elutasító magatartás, mihelyt Jézus nevét említik, erős ellenállás a Bibliával szemben, gyűlölet kifejezése vagy megnyilatkozásai, ha az evangéliummal találkozik, a megtérésre való hívással szemben látszólag megingathatatlan keményszívűség mások imádsága ellenére is, - testi tünetekkel együtt, mint groteszk mozdulatok (sőt táncok) - idegen hangok, amelyek az embereken át szólnak, gyakran olyan hangszínezettel, amely teljesen más, mint az illető normális hangja, és néha rikácsol; egy vagy több megbénuló testrész, vagy vonaglások és különböző görcsök, amelyek az illetőt szinte a földre verik. Lehetséges, hogy a szemek is sajátságos kifejezést vesznek fel, vadat, vagy félenket; különböző fajta szívbántalmak is jelentkezhetnek és gyakran erős szagot is lehet érezni. Ezeknek a tüneteknek egyike vagy másika mutatkozik, vagy pedig több is együtt.

Az ilyen emberek kórtörténeti előzményeiben többnyire megtaláljuk, hogy egyik, vagy másik családtagjuk, vagy ők maguk kapcsolatban voltak boszorkánysággal, varázslással, fehér vagy fekete mágiával, jóslással, amulettek viselésével és hasonló dolgokkal; hamis tanításokkal (különösen spiritizmussal) vagy olyan személyekkel, akik démoni befolyást gyakoroltak. Ilyenek a varázsló orvosok, jósok, „javas asszonyok”, spiritiszták és radiotesisták, vagy pedig olyan emberek, akik kártyavetéssel, vagy a tenyér vonalaiból jövődőt jósólnak. Mindezek szellemi befolyások, amelyek az ember szívét fogékonyra és befolyásolhatóvá teszik a démonok számára. Aki vigyázatlanul törődik mások bűnével és démonoktól terhelt emberekkel, maga is a démonok támadása alá kerül! Nem hiába inti Pál Timóteust, hogy a kézrátéiteit el ne hirtelenkedje.

Gyakorlatban sokszor nem lehet különbséget tenni a között, hogy valaki démoni terheltség vagy démoni megszállottság alatt van-e. Nem lehet élesen meghúzni a határvonalat. Ez azonban semmit sem jelent a segítség módja szempontjából, mert mindkét esetben ugyanaz a kezelés, hogy t.i. Jézus nevében, az Ő drága vére erejével, hit és imádság által - és ha szükséges böjtöléssel - űzzük ki a démonokat. De mégis a megszállottonál nehezebb a harc, az ellenség is nyakasabb, és tovább tarthat, mire Jézus szolgálói kivívják a győzelmet.”

Így tesz bizonyosságot az orvosnő.

Én magam is hallottam egy démontól megszállott embert olyan hangon beszélni, ami egészen más volt, mint a saját hangja. Az is előfordul, hogy egy megszállott asszony férfihangon szólal meg. A szemek kifejezése félelmetes lehet! Gyakran árasztanak büzt maguk körül az ilyen emberek. Berlinben egyszer szobám mindkét ablakát ki kellett tárnom, amikor egy édesanya, aki előző napon találta meg Megváltóját, hozzám hozta

megszállott leányát. Miután azonban a démonok elhagyták a leányt, a levegő is teljesen tiszta lett; a bűz eltűnt a démonokkal együtt.

Ezt a kifejezést „démonoktól megszállott” csak olyankor használjuk, amikor valóban találó. Ha pl. valaki nehéztérmetű anyósa miatt szenved, túl hamar és talán egészen igaztalanul mondja „démonoktól megszállottnak”.

Mind a terheltség, mind a megszállottság okkult bűn eredménye, amit már majdnem elfelejtettek és „csak tréfából” követtek el sok évvel korábban. Beletartozik ebbe a hipnózis és minden más is, amiről V. Móz. 18,10-13 beszél. Ebben az igében az Úr ezt mondja Izraelnek: „Ne legyen köztetek olyan, aki a fiát vagy leányát áldozatul elégeti, ne legyen varázslást űző, se jelmagyarázó, kuruzsló vagy igéző! Ne legyen átokmondó, se szellemidéző, se jóvendőmondó, se halottaktól tudakozódó. Mert utálatos az Úr előtt mindaz, aki ilyet cselekszik. Ezek miatt az utálatos dolgok miatt űzi ki előled ezeket is Istened, az ÚR. Légy feddhetetlen Istened, az ÚR előtt!”

Gondoljuk meg, hogy Dittus Adél hívő keresztyén ház gyermeke volt és mégis kapcsolatba jutott a mágiával! Másfél esztendei hűségese küzdelemre és imádságra volt szükség, mire a lány végül szabad lett. Máté 17,21-ben az Úr Jézus olyan fajta démonokról beszél, akiket csak könyörgéssel és böjtöléssel lehet kiűzni.

A ravensbrücki fogolytáborban, ahol Betsie testvéremmel 1944-ben együtt raboskodtunk, nagyon kevés enivalót kaptunk. Ekkor Betsie ezt mondta egyszer: - Kényszerű böjtölésünket ajánljuk fel önkéntes böjtként az Úrnak, hogy áldássá legyen. - Erre körülöttünk különböző győzelmekeket lehetett megtapasztalnunk a démonok felett.

Örülök, hogy Isten nem a diagnózis megállapítását várja tőlünk. Szabad egyszerűen az ő nevében cselekednünk és megtapasztaljuk, hogy Istennek „gondja van az ő igéjére és beteljesíti azt.” (Jer. 1,12).

Micsoda öröm Jézus hatalma által azonnali győzelmet látni, mint ahogyan ezt a berlini leánynál tapasztaltam. Néha azonban csak később cselekszi az Úr a csodát. Svájcban egyszer a várakozási idő láthatóan benne volt Isten terveiben, mert arra szolgált, hogy egy lelkész szemét megnyissa.

Látogatók jöttek hozzám: egy anya tizenöt éves leányával. Szánalmas látvány volt a leány, amint a legkisebb hangra is meggörnyedt a félelemtől és elrejtette arcát anyja karjában. Az anya arca tele volt aggodalommal, amint könyörögve nézett rám...

- Tegnap este Isten ígéreteinek a valóságáról beszélt - mondta. Valóban hisz ebben?

- Igen, - feleltem azonnal. - Isten ígéretei nagyobb valóságok, mint a mi nyomorúságaink.

- Akkor Krisztusért kérem, - könyörgött szenvedélyesen - űzze ki a démont.

Visszariadtam; mintha csak megütött volna. Mindent inkább csak ezt nem! Olyan terület volt ez, ahová -nem akartam merészkedni. Mások megtehetik, de én nem.

Csendben imádkoztam: Uram, tudod, hogy ezt nem bírom megtenni - és nem is akarom. - Az Úr azonban világosan és félreérthetetlenül felelt: - De meg kell tenned, mert abban, amit az imént az asszonynak mondtál, több igazság van, mint ahogyan gondolod. Az én ígéreteim igazak!

Eloolvastuk az anyával a Márk 16-ot és utána együtt imádkoztunk. Kértük Jézus Krisztust, hogy fedezzen be bennünket az ő vérével. Adjon biztos menedéket az ördög elleni harcban, minden támadásával szemben.

Aztán megkérdeztem a gyermektől: - Ismered az Úr Jézust?

- Igen, de azt akarom, hogy boldoggá tegyen engem. Boldog szeretnék lenni.

Ekkor azt parancsoltam a démonnak az Úr Jézus nevében, aki a kereszten kivívta a győzelmet és vérével mosott meg bennünket, hogy menjen ki a leányból és térjen vissza a mélységbe, ahová tartozik. Megtiltottam neki, hogy más valakibe menjen, vagy a leányba újra visszatérjen.

Szegény gyermek ugyanolyan megszállottan távozott, mint ahogyan odajött és én mélységesen boldogtalan voltam. Milyen gyenge a hitem és mennyire hiányzik belőlem Jézus ereje! Hát csak elmélet volt, amit hirdettem, ami csődöt mondott, mihelyt gyakorlatra, próbáltam akartam váltani?

Bekopogtattam a lelkész dolgozószobájába. Barátságosan fogadott.

- Segítségére van szükségem, - mondtam neki, - mert most helyettem kell tovább cselekednie, - és elbeszéltem neki az esetet.

Ijedten nézett rám és ezt mondta: - Ó, ez olyan terület, amilyenre én nem akarok rálépni.

- De hát akkor ki tegye meg? Hiszen ennek a nyájnak a pásztorja és megvannak Isten Ígéretei. Kérem olvassa el Mk. 16,17-et.

Fogta a Bibliáját és olvasta: „Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevemben démonokat űznek...” És még a 20. verset, - mondtam. - „Tanítványai pedig elmentek és mindenhol hirdették az igét. Az Úr velük munkálkodott együtt és az igehirdetést követő jeleken át megszilárdította a lelkekben az igét.”

A lelkész kezébe temette az arcát. Olvasása imádságban folytatódott. Hallottam, amint suttogta: „Bocsáss meg Uram, mert elhanyagoltam a kötelességemet. - Az én szívemben azonban nagy öröm támadt. Tehát ezért kellett a saját kísérletem csődjét megtapasztalni. Ennek a pásztornak tanulni valója volt és Isten eszközül használt fel engem. Amikor este elutaztam, már nem volt sötétség a szívemben, hanem csak hálaadás. Volt, amit még nem értettem, de mégis minden jó volt. Jézus győzött.

Két nappal később levelet kaptam a lelkész feleségétől: „Corrie, csodálatos dolog történt: amikor a leány az anyjával eltávozott a szobából és átlépte a ház küszöbét, a démon kiment a gyermekből. Ma reggel mindketten hálával és dicsérettel telt szívvel jöttek hozzám, mert igazak az Úr ígéretei, amiket az Igében adott és Ő valóban úgy is gondolja, ahogyan mondja. Férjem szeretné tudni, eljössz-e megint és maradhatsz-e akkor három napnál tovább.” - De én tudtam, hogy erre nincs szükség. JÉZUS GYŐZÖTT, és bárkit használhat, aki kész arra, hogy neki engedelmessé váljon. - Amit Isten szeretete meg akar tenni, azt soha nem tagadja meg az ő hatalma.

Több alkalommal vereséget is szenvedtem. Ezek életem legsötétebb pillanatai. Nem arra van elhívásom, hogy sokáig maradjak egy helyen és így szolgálatomat olykor túl korán abba kell hagynom, - ha ugyan vannak ott igazán hívők. Szolgálatom ilyen időben mindig arra kérem Istent, kutassa át a szívemet és mutassa meg, van-e nálam a hamisságnak valamilyen titkos útja. (139. Zsolt. 23-24). Mert ha valamiben engedetlenek vagyunk, az ellenséggel szövetségünk össze!

Ez a szívátvizsgálásért való imádság és - mihelyt az Úr megmutatta bűnünket, - az azonnali bűnvallás s a bűnbocsátnak I. Ján. 1,7-9 módján és alapján való hálás elfogadása feltétlenül és mindig szükséges az ősellenséggel való minden olyan harcban, amikor a Sátán démonok által megszállott vágy üldözött emberekben demonstrálja a hatalmát. Veszélyes talajon állunk ilyenkor és egy kevés magabiztoság, pénzszeretet, büszkeség, félelem, érzékenység, vagy bármilyen más bűn is elég arra, hogy elzárja az utat és az ellenség belénk akaszthassa a horgot. Azonnal oda kell vinnünk ezért a felismert bűnt az Úr Jézus megtisztító vére alá. Feltétlenül szükséges ez azoknál a hívőknél is, akik az ilyen eseteknél segítő szolgálatot végeznek. Ha csak van rá lehetőség, ilyenkor összefogok Isten egy-egy gyermekével. Az egyik imádságban van az egész idő alatt, amíg a másik a megköötözöttel foglalkozik.

A Szellem kardja, Isten ígéje

Mint már említettem, Németországban nagyon sokan követnek el ördögi bűnöket. Az egyik ilyen, amivel találkoztam, a „mennyei levél” volt. Sajátságos szavakat és mondatokat tartalmaz, előtte egy bevezetéssel, amely azt mondja, hogy a levél közvetlenül Jézustól származik. Azt is ígéri, hogy szerencsét hoz és megment a veszedelemből.

Berlinben észrevettem a hallgatóságban egy öregembert, aki vágyakozva itta szavaimat. Az összejövétel végén beszéltem is vele és megkérdeztem: - Elfogadta-e már Jézust Megváltójának?

- Nem, - hangzott a feletet.

- Pedig biztos vagyok benne, hogy szeretné megtenni, - mondtam. - Kiolvasom a szeméből a békesség utáni vágyat! Jézus megadhatja és meg is akarja adni, hogy Hozzá jusson, ha kéri, ha hívja őt, hogy jöjjön. Sőt, ő zörgetett is már az ajtón, hallotta is már a szavát, és a szívébe is jön, ha megnyitja. Jel. 3,20-ban ezt mondja: „Lásd az ajtóhoz álltam és zörgetek. Ha valaki hallja szómat és ajtót nyit, bemegyek ahhoz, és vele lakomázom, ő pedig énvelem.”

- Nekem erre nincs szükségem, - mondta, - van mennyei levelem. És egy régi papírlapot mutatott. Olyan volt csakugyan, mint valami levél, és ezekkel a szavakkal kezdődött: „Én Jézus, írom ezt a levelet. Ez megőriz téged minden veszedelem ellen”. Aztán számomra érthetetlen szavak sokasága következett.

- Az egyik berlini bombatámadás alatt ezt a papírt egy kutya nyakába kötöttem és kiküldtem azt utcára, - magyarázta az öreg. - A bombák köröskörül hullottak, de a kutyát egyetlen egy sem érte.

- Döntenie kell, vagy ez a levél, vagy Jézus! Ez a levél nem Jézustól van, hanem az ördögtől, - mondtam.

Körülnéztem és odahívtam egy leányt, akinek a ruháján ott volt a „Segítő” jelzés. Elmondtam neki, miről van szó és kértem: Maradj itt mellettem. Az egyiknek imádkoznia kell, míg a másik beszél ezzel az öregemberrel. - A leány azonnal odament hozzá és kívülről elmondta neki V. Móz. 18,10-13-at. Azok közül a „navigátorok” közül való volt, aki emlékezetből tudták a Szellem kardját használni. Tanfolyamot is végeztek ehhez. Láttam, milyen hasznos, ha kívülről tudunk bibliai igéket és így is fel vagyunk fegyverkezve az ördög elleni harcra! Mindenütt hasznosnak bizonyulnak az ilyen bibliai tanfolyamok, amelyek, gyakorlati bibliaismeretet adnak és a Biblia emlékezetből való használatára segítenek. Ilyeneket használtak segítőkül Billy Graham és Edwin Orr evangélizációin és még sok más helyen.

Nekem mennem kellett a következő összejövetelre, ezért a vezetőnek is elmondtam az esetet és azt tanácsoltam neki:

- Próbálja meg és bírja rá az öreget, hogy adja ki a kezéből azt a levelet egy hétre. Ezalatt pedig vezesse őt az Úr Jézushoz. Meg is látogatta az öreget és miután elérte, hogy a mennyei levelet kiadta a kezéből, bizonyosságot tett neki Jézus üzenetéről. A levél kiszolgáltatása által megtört az ígélet és az Úr Jézus elvégezhetette munkáját ezen az emberen: megtért, elfogadta az Urat és békességre talált.

A levelet pedig megsemmisítettük.

Varázslás

Nemcsak pogány országokban van varázslás! Mostanában tudtam meg egy németországi leányról, aki állandóan beteg volt, hogy valaki egy amulettet adott neki, egy kicsi kis tokot, amit a nyakán kellett viselnie. A gyermek azonnal meggyógyult. Teljesen egészséges lett testileg, de szívében sötétség terült el. Ritkán mosolygott és tizenkét éves korában öngyilkossági kísérletet követett el. Erre egy evangélista segítségét kérték. Ez többek közt azt is megkérdezte, nincs-e a gyermek nyakán valami amulett. Nem kevés ékesszólásába került, mire a leány hajlandó lett rá, hogy kiszolgáltassa neki. Azt mondta azonban: - Nehogy kinyissa kérem! Aki ezt nekem adta, azt mondta, hogy az nagyon veszélyes. Az evangélista az intés ellenére is felnyitotta az amulettet. És mit talált benne? Egy darab papírt ezekkel a szavakkal: „Parancsolom neked, Sátán, hogy tartsd ezt a testet egészségesen mindaddig, amíg a lelket a pokolra viheted.” Az amulettet megsemmisítették, mire a gyermek nagyon beteg lett, de azután valóságosan is meggyógyult az Úr Jézus nevében, kézzrátétel által.

A tudatlanság veszélyes

Németország egyik ismert evangélistája keserves tapasztalaton ment át. Nagy lelki nyomorúságban jött hozzá egy asszony. Borzalmas volt a tekintete. Az evangélista meg tudta különböztetni a szellemeket és felismerte, hogy ezt az asszonyt démonok szállták meg. Segíteni akart rajta és kezeit ráhelyezte, hogy megszabadítsa. De amint megérintette, ő maga esett hanyatt a földre és egy teljes óráig öntudatlan volt. Miután újra magához tért, megtudta, hogy az asszony közben a folyóba ölte magát. - Megkérdeztem: - Hát nem tudta, hogy a démonoktól megszállott embert soha nem szabad kézzrátéssel érinteni? - Beismerte, hogy nem tudott erről a veszélyről.

Alapos teológiai képzettséggel, nagy bibliai tudással és szeretettel megáldott ember volt, de csődöt mondott tudatlansága miatt. Jézus kifejezetten megmondta: „Az én nevemben démonokat űznek... Betegekre vetik kezeiket...” (Mk. 16,17-18). A megszállottakkal kapcsolatban nem beszél kézzrátételről!

Jézus vérének hatalma

A démonok befolyása alatt álló emberrel sohasem szabad foglalkoznunk anélkül, hogy igénybe ne vennénk Jézus vérének fedezékét és védelmét. A Bárány vére által és bizonyágtételünk beszéde által győzünk, és nem szeretjük az életünket mind halálra. (Jel. 12,11). Nem értjük, de megtapasztaljuk, hogy Isten komolyan veszi ígéreteit, ha engedelmessé válnak Igéjének és aszerint cselekszünk. Isten bolondsága sokkal bölcsőbb a bölcsék bölcsességénél (Vö. 1. Kor. 1. és 2.). Csak a „hit értelme” foghatja fel ezeket a dolgokat!

Arra is gondolnunk kell, hogy minden keresztyénnek az a normális helyzete, ha Krisztussal együtt megfeszítettet (Róma 6,3.6). Ha Isten gyermekei a sátáni erőkkel harcolva Jézus vérének védelmét meg nem feszített testükre kérik, nyitva maradnak a gonosz szellemek hatása előtt.

Penn-Lewisné írja: „Ha Jézus vérének megtisztító és megőrző hatalmáról beszélünk annak ismerete nélkül, hogy ehhez elválaszthatatlanul hozzá tartozik a „Krisztussal együtt megfeszítettetés”, - akkor még nem fogtuk fel és nem ragadtuk meg a Golgota válságművének teljes erejét.”

Jóslás varázsszerekkel

Néha az ördög a testet jól meggyógyítja! Ha a test gyógyítása által a lelket meg tudja rontani, akkor kész megadni az egészség ideigvaló jótéteményét! Mennyire szükségünk van a Szent Szellem hatalmára a szellemek megkülönböztetéséhez, hogy azok bolonddá ne tegyenek bennünket! Máté 24,24-ben olvassuk az utolsó napokra vonatkozóan: „Hamis Krisztusok és hamis próféták támadnak és nagy jeleket és csodákat tesznek, úgy, hogy ha lehet, még a választottakat is elhitessék.”

Ha az ellenség világhosszág angyalaként jelenik meg, ez veszélyesebb, mintha ordító oroszlánként jár körül. (II. Kor. 11,14). Egyszer egy lelkész felesége mondta nekem, hogy a lelkében sötétség van. Istennek kedves gyermeke volt és tudta, hogy a varázslási bűnök Isten előtt utálatosak.

Egyszer, amikor beteg volt, tanácsot kért az orvostól, hogy megtalálja a helyes kezelést. Ez azonban az asszony távollétében radiothesia-t alkalmazott különböző gyógyszereken. Fogott egy gyűrűt, hajszájra erősítette és sorban lógatta a gyógyszer fölött. Ha a gyűrű ide-oda ingott, akkor az az igazi gyógyszer; ha kört irt le, akkor nem az volt a megfelelő szer. Nem vagyok biztos benne, hogy nem fordítva számította-e, de ez nem játszik szerepet. A fontos csak az, hogy a lelkész felesége az így megtalált gyógyszert bevette és azóta szellemi sötétség borul rá. Tehát a varázslásnak még az ilyen indirekt használata is nagy bűn.

De Jézus győzött! Megszabadította az asszonyt a sötétségből! Az ő drága vére és Jézus nevének használata erősebb volt a sötétség hatalmánál. - A szellem a hit harcmezején küzd! Ne felejtjük el, hogy az ördögnek kb. 6000 éves tapasztalata van már abban, hogyan ejtse csapdába a szenteket.

Jézus az Igét használta. Ez nem volt komplikált eljárás! Egyszerűen kihúzta a Szellem kardját és felhasználta, akkor elhagyta őt az ördög. Először egy időre, (Mt. 4.) később azonban teljesen, amikor az utolsó nagy golgotai harcban a pokol minden hatalmát legyőzte. (Vö. Kol. 2,15).

Jézus nevének ereje

Egyszer kitűnő tolmácsot kaptam. Remekül fordított s erősen éreztem, hogy testestől-lelkestől benne van a szolgálatban. Tudtam, hogy szívből szerette az Úr Jézust. Csodálatos együttműködés volt ez, egészen más, mint a közömbös tolmácsokkal. Este újra együtt kellett szolgálnunk és a két összejövetel közötti időben a lelkész vendégei lettünk. Volt időnk rá, hogy közelebb kerüljünk egymáshoz.

Hirtelen ezt kérdeztem tőle: - Miért van benned annyi sötétség?

- Hogyan érti ezt?

- Kiolvastam a szemedből, hogy nincs benned az Úr Jézus öröme. Ő azt mondta a „szőlővesszőkről”, hogy az Ő örömét kapják meg és örömük teljes lesz. Hol van ez az öröm?

- Nem tudom.

- De én azt hiszem, hogy én tudom! Megmondhatom?

- Igen, kérem.

- Amikor a shintoizmusból az Úr Jézushoz tértél, akkor hátat fordítottál a démonoknak, de a démonok nem fordítottak hátat neked.

- Igen, ez így van, - mondta meglepetten, - de kérem, ne mondja el ezt a misszionáriusoknak. Különben azt gondolnák, hogy újra visszamentem a shintoizmusba.

- A démonok nem törődnek az „izmusokkal”! Ők pusztá valóságok, mint az angyalok, vagy mint te meg én. Az a bajod, hogy nem ismered azt a gazdagságot, ami Jézusban a tied. Egy pillanatig sem kell tovább

sötétségben maradnod. Jézus neve által és a Bárány vére által győzelmet nyersz. Az ő nevében kiűzheted a démonokat és ellenállhatsz az ördögnek.

Együtt olvastuk el Márk 16:15-18 csodálatos ígéreteit és engedelmeskedtünk a megbízatásnak. Utána az Úr tökéletesen megszabadította az ő gyermekét.

Néhány héttel később újra találkoztam vele. - Most már nemcsak én magam vagyok szabad, de a feleségem és gyermekeim is, - mondta.

Micsoda nagy erő van Jézus nevében! Annak a csodálatos neve az, akié minden hatalom mennyen és földön. Az ő neve minden más név felett van. Tulajdonképpen miért viseli az Úr a „Jézus” nevet? Mert ő megszabadított minket a bűnből. (Mt. 1,21). „Jézus” (Zsid. Jehosua) lefordítva azt jelenti: Jahve, az Úr a mi megmentőnk. Így ebben a névben benne van annak teljessége, amit az Úr az ő halála és feltámadása által megszerzett. Jézus nevében kifejezésre jut a Feltámadott egész győzelme és az uralkodó Krisztus egész teljhatalma.

Így nem kétséges, hogy a pokol csak ettől a névtől reszket: Jézustól! Semmi mástól. Csak így értjük meg, milyen jól átgondolt hadi fogása volt az ellenségnek az évszázadokon keresztül való gondoskodás arról, hogy Jézus neve háttérbe kerüljön és mintegy fátyol takarja el. Azért; hogy ennek a névnek ragyogó dicsőségét, oldozó erejét és győztes teljhatalmát ne lássák és ezért ne is tapasztalják meg. Ez nem maradhat így. Jézus nevét nem szabad tovább mellőzni és kikerülni. Nem formai kérdés ez a nyelvhasználatban, hanem alapvető, lényegbevágó és döntő dolog.

Sok misszionárius van, akik mindent feláldoztak: pénzüket, családjukat, otthonukat, de nem veszik át azt a gazdagságot, amit Isten Igéje kínál nekik. Képzettségük - teológiai szempontból - többnyire nagyon alapos volt, de nem lenne-e sokkal nagyobb hasznuk a Szentírás tanulmányozásából, miközben azt is megtanították volna nekik, hogyan lehet Jézus nevében kiűzni az démonokat és meggyógyítani a betegeket?

Mennyi sötét hatalom van a világon! Mégsem kell tőlük félnünk. A démonoktól való félelem maguktól a démonoktól származik. Győzünk a Bárány vére által és ez a vér megvéd minket. Milyen öröm, hogy miénk Jézus nevének teljhatalma! Többen vannak velünk, mint övelük. A mi oldalunkon áll hatalmas főpapunk az ő sok légió angyalával!

Bumeráng

A győzelemhez vezető első lépés az, hogy az ember világosan felismerje az ellenség helyzetét és állapotát.

Bibliaiskolások számára tartott konferencián az egyik hallgatónő tolmácsolt. Nem volt könnyű megértenie az én beszédemet. Amikor egy példát említettem a hajóradarral kapcsolatban, nagy zavarba jött. Sohasem hallott még radarról. - Nem baj, - mondtam, - majd valami más példát említek: Egy hajó hídján ott állt a kapitány... De már azt sem tudta, mi a hajó hídja és zavartan hallgatott.

- Olvasd ezt kérlek! - és rátettem ujjamat a Jakab 1,5-re. Olvasta: „Ha valakinek bölcsessége hiányos, kérje Istentől, aki mindenkinek egyszerűen, szemre-hányás nélkül ad, s majd kapni fog ő is.” Hiányzik a bölcsességed a tolmácsoláshoz, de itt van a hely, ahol megkaphatod. - Azonban már késő volt; könnyekbe tört ki a leány. Ha pedig egy japán „elveszti az arcát”, akkor teljesen elveszett. Egyszerűen nem lehet mit kezdeni vele. Megkérdeztem a konferencia vezetőjét, nem volna-e másik, de ő tagadóan rázta a fejét. Most itt álltam a fiatalok számára hozott üzenettel! Voltak közöttük olyanok, akiknek súlyos problémáik voltak és szerettek volna feleletet kapni a Bibliából, amit a kezemben tartottam. Milyen lehetetlen helyzet ez, hogy nem tudom nekik továbbadni Isten üzenetét?! Itt csak az ördög rejtőzhet a háttérben.

Az az első lépés a győzelemhez, ha tudunk az ellenségről és világosan megismerjük őt. Az ördög legyőzött ellenség és megvan az az előjogunk, sőt autoritásunk, hogy Jézus nevében lesújtsuk őt.

Odafordultam a tolmácshoz: - Te gonosz hatalom, aki ezt a leányt most akadályozod abban, hogy Isten üzenetét lefordítsa, parancsolom neked a Jézus nevében, hagyd el őt és menj a mélységbe. Ez Isten és a Szent Szellem temploma és nem az ördögé. - Ebben a pillanatban megszabadult a leány. Folyékonyan fordított és áldott összejövételünk lett. - Amivel az ördög a maga hatalmát akarta bemutatni, bumeráng lett és éppen ellenkezőleg Jézus Krisztus hatalmát és az ő nevének győzelmét hirdette.

Nem kell Reklám!

Évekkel ezelőtt, amikor dr. Torrey Johnson Hollandiába jött, hogy ott elkezdje a „Krisztus ifjúsága” munkát, sok ellenkezés támadt vele szemben. Az újságokban szennyes cikkek jelentek meg róla. Karikatúrákat nyomtattak, és közönséges vádakkal illették. Amikor azonban elkezdte a szolgálatát, nem volt terem, ami be tudta volna fogadni az összeseregülő hallgatóságot. Az ellenség csinálta neki a legnagyobb reklámot. Nekünk is vigyáznunk kell rá, nehogy az ördöggel sokat foglalkozva és ármányait emlegetve neki csináljunk reklámot.

Nemrég hallottam egy emberről Indiában, akiben állítólag meg van mindaz az erő és jel, ami a végső időkben az Antikrisztusban és segítőjében meglesz. Többet akartam tudni róla, hogy jobban óvhassem az embereket tőle. De amikor az úrtól vezetést és segítséget kértem ehhez, ezt mondta - Ne beszélj az Antikrisztusról, beszélj rólam! Fontos leckét kaptam!

Jóllehet szükséges, hogy tudjunk az ellenségről és óvjuk egymást tőle, mert a tudatlanság veszélyt jelenthet, mégis nem kell erre sok időt és sok sőt pazarolnunk. A Szent Szellem azért van itt a földön, hogy az Úr Jézust megdicsőítse! Mi pedig a Szellem temploma vagyunk és az a feladatunk, hogy engedjük magunkat felhasználni a Szent Szellem által. Legyünk az élő víz csatornái, amit Jézus ajándékozni akar rajtunk keresztül, így dicsőül meg Jézus. „Mi megfeszített Krisztust hirdetünk a zsidóknak botrányul, helléneknek ostobaságul, a választottaknak maguknak azonban, zsidóknak is, helléneknek is Krisztusul, Isten hatalmául, Isten bölcsességéül. (1. Kor. 1,23-24).

Túl sok a kávé és a kalács

Dél-Afrikában telefonhoz hívtak: - Corrie, segítenél-e rajtunk? Itt van egy démonoktól megszállott leány, nem tudjuk, mit kezdjünk vele. - Nem örültem ennek. Nincs meg az a különleges adományom, hogy kiűzzem a démonokat. Mégis hiszem, hogy nem vonakodhatunk, ha Isten hív fel rá. Ha mi nem üzzük ki a démonokat, ki űzi ki akkor? Talán Belzebub? Miért ellenkeztem? Nem volt okom a félelemre, hiszen a démonoktól való félelem maguktól a démonoktól származik. De mindig borzalmas látni, hogyan gyötri az ördög, a sötétség hatalma az embert.

Felhívtam egy ismerőst, akinek volt kocsija és elmondtam neki a helyzetet. De így felelt: - Corrie, tudod, hogy mindig kész vagyok segíteni, csak hogy ma lehetetlen! Egész nap süteményt kell sütnöm a holnapi gyülekezeti délutánra! - Haragudtam és letettem a kagylót. Szobámban éppen három lelkész tartózkodott. Odafordultam hozzájuk és ezt mondtam: - Túl sok a sütemény és túl sok a démon a gyülekezeteinkben!

Nincs semmi kifogásom a kávé és kalács ellen a szeretetvendégségeken. Mindig környékez a veszély, ha egy ideig brit országokban dolgozom: túlságosan gazdagon akarnak ellátni. Ezért aztán egy ideig diétán kell élnem! Mennyi időt pocsékolnak el finom sütemények és torták készítésére, mialatt sok ember még sohase hallotta az evangéliumot! Jézus meghalt az egész világ bűnéért, és mégis milyen sokan vannak, akik sohase hallották, hogy óérettük halt meg! Talán éppen a ház mellett, ahol a gyülekezetnek süteményeket és tortákat sütnek, olyan emberek élnek, akiknek a lelke megmenthető lenne az örök életre. Így azonban örökre elveszhetnek! „Áron is felvásároljátok az alkalmas időt, mert a napok gonoszak!”

Túl sok démon van az egyházainkban! És mit tesznek az olyan emberrel, aki megszállott, vagy démoni terheltség alatt él? Elmennek pszichiáterhez, aki sokk-kezelést rendel! Ez nem jelent mást, min hogy a nagy nyomorúságot kicsinyes eszközökkel próbálják megoldani, ami mindig veszélyes. - A három lelkész közül az egyik végre elvitt a megszállott leányhoz. De ezen a napon vereséget szenvedtünk. Nem értettem miért. Talán harag, vagy érzékenység volt a szívemben? Ez ok lehet, hiszen nekünk nem szabad helyet adnunk a bűnnek, mert akkor szövetkezünk az ellenséggel és tehetetlenek vagyunk vele szemben.

Új-Zélandon egy asszonykörben, ahol rendszeresen összejöttek imádkozni, elmondtam néhány eseményt azok közül, amikről ebben a füzetben adtam hírt. Az egyik ezt mondta: - Most megértem, mi baja van a szomszédnőm kislányának! Félek, hogy ő is megszállott. Vajon a távolság akadály-e abban, hogy ilyen messziről kiűzhessük belőle a démonokat?

Mindannyian letérdeltünk és az Úr Jézus nevében azt parancsoltuk a démonoknak, hogy hagyják el a kislányt. Amikor ez az asszony hazament, szomszédja odajött hozzá és elmondtam neki, hogy a leánya teljesen normális. Meggyógyult! - ó, hogy ujjongtak! - Mégis egy órával később a másik szomszédasszony jelent meg, és sírva mondta: - Most az én leánykámon van ugyanaz a betegség, ami eddig a szomszéd gyermekén volt! - Beláttuk, hogy csődöt mondtunk, mert nem tiltottuk meg a démonoknak, hogy másvalakibe menjenek!

Néhány hívővel együtt most már ők parancsoltak a második beteg gyermekben lévő démonoknak, hogy hagyják el a leányt és menjenek a mélységbe, ahová valók.

Egyébként nem vagyok teljesen bizonyos benne, hogy a mélységbe küldést szabad-e mondanunk. Egy afrikai misszionárius azt magyarázta nekem, hogy ezt magának az Úr Jézusnak kell mondania. Milyen nagy szükségünk van a bölcsességre! De Jak. 1,5-ben a tudatlanságunkra olyan drága, örvendetes ígéretet kapunk.

- „Mit is fűzhetünk még ezekhez? Ha Isten értünk, ki tehet ellenünk? Aki saját Fiát nem kímélte, hanem érettünk, mindnyájunkért odaadta, hogyan ne adna kegyelemből vele együtt mindent minékünk? ... Ám mi mindezekben győzteseknél is többek vagyunk azon keresztül, aki minket megszeretett. Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem elkövetkezők, sem hatalmak sem magasságban, sem mélységben lakók, sem semmi más teremtés sem képes elszakítani minket Isten szeretetétől, melyhez Urunkban, a Krisztus Jézusban jutottunk.” (Róma 8,31-32.37-39).